

vendelse paa alle Forhold, og derfor have vi tilføjet den § 2. Vi kunde have ønsket at være komne lidt ind paa Forholdene, ogsaa hvor kun en enkelt Arbejder selv overtager Udførelsen af et Arbejde, fordi der ogsaa paa dette Omraade sker betydelige Misgreb. Jeg har saaledes være Vidne, ved et Sogneraads Udbydelse af et Arbejde, til, at Medlemmer af Sogneraadet eller Folk udenfor dette have staaet og budt Arbejderne ned med Hensyn til Arbejdet, saaledes at naar Arbejderen til Slutningen fik det, var der ikke stort at tjene derved. Man kunde nævne meget Arbejde, navnlig Vejarbejde, og, hvad dertil hører, hvor Arbejdslonnen er bleven staaet ned til en Ubetydelighed, dels paa Grund af Arbejdernes egen Konkurrence, og dels fordi der udenfor Arbejdernes Kres stilles en kunstig Konkurrence op for at trykke Arbejdsprisen ned. Vi kunde ogsaa ønske, at man paa dette Omraade foranledigede Foranstaltninger, som kunde forhindre ogsaa en Udbygning paa denne Maade, men da man ikke nu saa sig i Stand dertil, har man indskrænket sig til den Bestemmelse, som § 2 rummer. Der staaer, at denne Lov finder ikke Anvendelse, hvor Entreprenøren eller Entreprenørerne i Forening forpligtede sig til ved egen Arbejdskraft selv at udføre Arbejdet. Forhindres han ved Sygdom eller anden gyldig Aarsag i at udføre denne Forpligtelse, kan han med vedkommende Myndigheds Billigelse lade Arbejdet helt eller delvis udføre af andre, men da skal vedkommende Myndighed sørge for, at der bliver udbetalt en nogenlunde passende Pris eller Dagløn for det Arbejde, som saaledes udføres. — Der var endvidere en Ting, som man kunde ønske at have faaet ind i dette Lovforslag, men som man ikke har villet føje til, fordi man har følt, at det var et vanskeligt Gebet, vi her bevægede os paa, og at det derfor var rigtig, hellere at sørge for, at der senere hen traadte andre Kræfter til, som kunde sørge for at hjælpe det fremad; de kunde maaske finde noget bedre Midler dertil, end de, som vi her kunde tænke os. Det, jeg sigter til, er noget, som vil findes at være en indlysende Mangel i dette Lovforslag, nemlig Manglen af en Straffeparagraf. Der mangler en Straffeparagraf om hvorledes den, som overtræder denne Lov, skal bødes derfor, og hvilken Sikkerhed der skal være paa dette Omraade, for at Loven i det hele taget sker Fyldest. Der kunde være et Forhold endnu, som det ogsaa kunde være ønskeligt kom ind under denne Lov, men som vi heller ikke have stillet Forslag om allerede nu, men som vi forbeholde os maaske senere hen at knytte til dette Lovforslag, og det er dette, at den Myndighed, som udbyder Ar-

bejdet, bør se paa Entreprenørernes Soliditet, saaledes at Arbejderne ikke senere blive bedragne — havde jeg nær sagt — for deres hurtig fortjente Løn, naar en Entreprenør løber fra sit Arbejde eller forreager sig, saaledes at han gaar fallit, og Arbejdet glider fra ham og gaar tilbage ufuldført til den, som har udbudt det, men at Arbejderne da have Garanti for, at faa de Penge, de have tjent. Det turde da ikke være ubilligt at stille den Fordring, at den Myndighed — det være sig Stat eller Kommune — som har udbudt Arbejdet, ogsaa garanterede Arbejderne, at de virkelig fik den Løn, de havde fortjent ved deres Hænders Gerning under Udførelsen af dette Arbejde. — Det er disse Bemærkninger, jeg har villet gøre ved dette Lovforslags Fremkomst, og jeg henstiller nu til det høje Ting at tage mod dette lille Lovforslag med al den Velvilje, der er mulig. Værede Medlemmer maa indrømme, at vi her paa dette Omraade har gjort et meget beskedent Forsøg paa at komme ind paa Livet af det store Onde, som Licitationsprincippet rummer. De Herrer maa indrømme, at vi have søgt lidt efter lidt at skride til Forbedringer i disse Forhold, der trænge saa haardt dertil, og vi haabe og vente, at det høje Ting og Regeringen vil stille sig velvillig dertil, saa at dette lille Lovforslag kan blive til Lov endnu i denne Samling. Vi føle os overbeviste om, at ude i Befolkningen saavel mellem Arbejderne som mellem de smaa næringsdrivende og Haandværkere, vil dette Lovforslag vække megen Glæde. Jeg anbefaler det derfor til Tingets Velvilje.

Judenrigsministeren (Jørgensen):

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne begyndte med at sige, saavidt jeg forstod det ret, at fra et socialdemokratisk Synspunkt, som det ærede Medlem ganske naturligt anlagde, var der efter det ærede Medlems Mening ingen Garanti i Licitationsystemet hverken for Entreprenørerne eller for Arbejderne — jeg tror ikke, at det er urigtig opfattet. Jeg tror, jeg kan sige ganske kort, at det ærede Medlem i det hele taget karakteriserede Licitationsystemet som uheldigt, i hvert Fald som mindre heldigt og egentlig ønskede princippet at gaa en anden Vej. Det ærede Medlem nævnedes tillige, at der fra Regeringens Side var faldet forskellige Udtalelser om Licitationsprincippet, og at navnlig Konsejlspræsidenten i en Udtalelse i Landstinget for nogle Aar siden havde erkendt, at der hæftede Ulemper ved Licitationsprincippet. Jeg tvivler ikke om, at Konsejlspræsidenten har udtalt det — jeg erindrer ikke i Ojeblikket den faldne Udtalelse — fordi det vist er